

Dr Robert A. Peterson, Zbawienie, Sesja 9, Formuły Wyborcze, Numer 4: Wiara, Ewangelia i Powołanie

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson i jego nauka o zbawieniu. To sesja 9, Election, Systematic Formulations, Numer 4: Wiara, Ewangelia i Powołanie.

Kontynuujemy nasze wykłady na temat doktryny zbawienia lub soteriologii, przedstawiając pewne wnioski dotyczące wyboru, wyboru i wiary, a następnie wyboru i ewangelii.

Wybór i wiara. Pismo Święte jasno naucza, że środkiem zbawienia jest wiara w Chrystusa. Jest to widoczne w Dziejach Apostolskich, gdzie Paweł i Syłas mówią strażnikowi więziennemu w Filipi: cytując: wierz w Pana Jezusa, a zostaniesz zbawiony, ty i twój dom.

Dzieje Apostolskie 16:31. Paweł mówi jasno, cytując, sprawiedliwość Boża jest przez wiarę w Jezusa Chrystusa dla wszystkich, którzy wierzą, ponieważ nie ma rozróżnienia, Rzymian 3:22. W kilku fragmentach dowiadujemy się, że wybranie jest przyczyną wiary, a wiara jest wynikiem wybrania.

W Jana 6:35, po tym jak Jezus definiuje przyjsie do Niego jako wiarę w Niego 6:35, mówi, że każdy, kogo Ojciec Mi daje, przyjdzie do Mnie, a tego, który przychodzi do Mnie, nie wyrzucę. Ojciec dający ludzi Jezusowi jest jednym z obrazów wybrania Jana. Wszyscy, których Ojciec daje Jezusowi, przyjdą do Niego i uwierzą w Niego.

Tutaj Jan naucza, że wybranie poprzedza wiarę. Po drugie, w Dziejach Apostolskich 13:48, po tym, jak Paweł i Barnaba odwrócili się od Żydów do pogan w Antiochii Pizydyjskiej, wielu, wielu pogan uwierzyło w ewangelię. Łukasz łączy wybranie i wiarę.

Gdy poganie to usłyszeli, pisze, uradowali się i uczcili słowo Pańskie, a wszyscy, którzy byli przeznaczeni do życia wiecznego, uwierzyli. Dzieje Apostolskie 13:47-48. Tekst wskazuje na boskość, a tekst stawia boskie przeznaczenie do życia wiecznego przed wiarą pogan.

David Peterson w swoim komentarzu, *The Acts of the Apostles*, Pillar of the New Testament commentary series, strony 399 do 400, pisze, że Łukasz zwraca uwagę na sposób, w jaki Bóg używa ewangelii, aby wzywać swoich wybranych i ich zbawiać. Ci, którzy szukają Pana spośród narodów, to ci, których On już uznał za swoich. A jednak dzieje się tak, ponieważ Bóg umożliwia im uwierzenie poprzez głoszenie ewangelii.

Zamknij cytat. Bóg ustanowił ludzi do zbawienia, a następnie przyciągnął ich do Chrystusa w głoszeniu ewangelii. Po raz kolejny, wybór jest przyczyną wiary, a nie jej skutkiem.

Po trzecie, Paweł prowadzi nas do tego samego wniosku. Jest wdzięczny Bogu za swoje pełne miłości wybranie, które zaowocowało zbawieniem Tesaloniczan. Cytat: Zawsze powinniśmy dziękować Bogu za was, bracia i siostry umiłowani przez Pana, ponieważ Bóg od początku wybrał was do zbawienia przez uświęcenie w Duchu i przez wiarę w prawdę.

2 Tesaloniczan 2:13. W swojej miłości i woli Bóg wiecznie wybiera swój lud do zbawienia. Następnie objawia rezultaty tego wyboru w historii za pomocą początkowego uświęcenia i wiary.

Wiara jest zatem wynikiem wyboru. W Rzymianach 9, Paweł mówi, że Bóg wybrał Jakuba i odrzucił Ezawę, zanim się urodzili, z tego powodu, aby cel Boży, zgodnie z wyborem, mógł się utrzymać. Rzymian 9:11.

Kilka wersetów dalej apostoł wyklucza wszelkie ludzkie wysiłki w zbawieniu, w tym wiarę, kiedy kończy. Tak więc zbawienie nie zależy od ludzkiej woli ani wysiłku, ale od Boga, który okazuje miłosierdzie. Rzymian 9:16.

Jan, Łukasz i Paweł zgadzają się. Wieczne wybranie Boga skutkuje wiarą, wybraniem i ewangelią. Wybranie jest doktryną biblijną, ale nie jedyną.

A jeśli mamy to właściwie zrozumieć, musimy to zobaczyć w relacji i w proporcji do innych prawd wiary chrześcijańskiej. Może być pomocne cofnięcie się o krok i pytanie, dlaczego jesteśmy zbawieni? Biblia odpowiada na to na wiele sposobów, zaczynając od ostatecznego powodu. Ponownie, to jest powtórzenie, ale myślę, że być może nam to pomoże.

Może zrozumiemy to, słysząc to po raz drugi, ponieważ Bóg zasługuje na pochwałę, ponieważ Bóg nas kocha, ponieważ Bóg zaplanował nas zbawić, ponieważ Jezus umarł za nas, ponieważ usłyszeliśmy ewangelię, ponieważ Duch Święty przekonał nas o miłości, grzechu i przyciągnął nas do wiary, ponieważ zaufaliśmy Chrystusowi. Nasze zbawienie jest związane z chwałą Boga, miłością Boga, planem Boga, śmiercią Chrystusa, dziełem Ducha, przesłaniem ewangelii i naszą wiarą w Chrystusa. Nasza wiara nas nie zbawia.

Bóg zbawia nas przez Chrystusa. Ale nasza wiara przyjmuje to, co Bóg uczynił dla nas w Chrystusie. Nigdy nie jesteśmy źródłem, podstawą ani przyczyną naszego zbawienia.

Bóg jest. On jest Zbawicielem. Jesteśmy zbawieni.

On jest Odkupicielem. My jesteśmy odkupieni. Ale zbawienie jest z łaski przez wiarę.

Więc ufamy, wierzymy, mamy wiarę, żałujemy. Efezjan 2, 8-9. Nie jesteśmy przyczyną, ale jesteśmy aktywni, gdy otrzymujemy zbawienie przez wiarę.

Ponadto ważne jest, aby pamiętać, że Paweł naucza, że zbawienie przychodzi przez słuchanie słowa prawdy, ewangelii twojego zbawienia, Efezjan 1, 13. Każdy, kto mówi o wyborze, nie mówiąc o misjach, nie oddaje sprawiedliwości Biblii. W Księdze Rodzaju 12:1-3, Bóg wybiera Abrahama.

Barnaby A ssohoto z Beninu i Samuel Negiwa z Kenii pomocnie wskazują, jak Bóg daje Abrahamowi obietnice w formie pięciu „ja-woli”. Uczynię cię wielkim narodem. Będę ci błogosławił. Uczynię twoje imię wielkim. Będę błogosławił tym, którzy cię błogosławią. Będę przeklinał każdego, kto cię przeklina. A Bóg powołuje Abrahama, będziesz błogosławieństwem, a wszystkie narody ziemi będą błogosławione przez ciebie.

Abraham został wybrany dla dobra misji. W Księdze Wyjścia 19:5-6 Bóg wyraża swój wybór Izraela. Są oni Jego ludem przymierza, Jego cenną własnością, Jego królestwem kapłanów, Jego świętym narodem.

Ta szczególność jest uderzająca. Spośród wszystkich narodów, ty jesteś mój, mówi Bóg. Jeszcze bardziej uderzające jest to, że szczególność Boga jest dla dobra powszechności.

Ze wszystkich narodów ty jesteś mój, a cała ziemia jest moja, więc będziesz dla mnie królestwem kapłanów i narodem świętym. Bóg jest na misji zbawienia i planuje dotrzeć do narodów poprzez swój wybrany lud. Będą oni świadczyć o nim i jego drogach poprzez swoją odrębność jako jego święty naród i będą świadczyć o nim poprzez swoje głoszenie jako królestwo kapłanów.

Cytat, przynoszący wiedzę o Bogu narodom i sprowadzający narody do środków zadośćuczynienia z Bogiem. Cytat pochodzi z Christopher Wright, *The Mission of God*, słynnej książki. IVP, 2006, strona 331.

Paweł pisze spokojnie w Rzymianach 9 i 10. Zauważ, jak zaczyna i kończy swoje niezwykle złożone opracowanie na temat historii zbawienia. Izrael, kościół, boskie wybranie i ludzka odpowiedzialność.

Rozpoczyna swój teologiczny wykład od stwierdzenia, że jego intensywne i nieustające brzemienie zbawienia jego ludu, Żydów, jest ogromne. Paweł tak bardzo pragnie ich zbawienia, że byłby niemal gotów pójść do piekła, aby mogli zostać

zbawieni, gdyby to było możliwe. Rzymian 9:1 do 5. Następnie, po ciężkim i szczegółowym traktacie, Paweł podkreśla swoje głębokie pragnienie i modlitwę o nawrócenie Żydów.

Przypomina im ten cytat: każdy, kto wzywa imienia Pana, będzie zbawiony. Rzymian 10:13. Ale jak inni będą wzywać Jezusa, nie wierząc w Jezusa? Jak uwierzą, nie słysząc ewangelii? I jak usłyszą, jeśli ktoś im nie powie? Następnie Paweł powtarza konieczność ewangelii.

Wiara przychodzi przez słuchanie i słuchanie przez słowo Boże, ewangelię. Jak reagujemy na tak cudowne, a jednocześnie niezgłębione prawdy? Dwa głosy z przeszłości oferują wiele pomocy. Po pierwsze, pokornie czcimy, jak przypomniat pastor baptystyczny z XIX wieku Charles Spurgeon, cytując: Nie mogę oczekiwać, że zrozumie tajemnice Boga, ani nie chcę tego zrobić.

Gdybym rozumiał Boga, nie mógłby być prawdziwym Bogiem. Doktryna, której nie mogę w pełni pojąć, jest prawdą Boga, która ma mnie pojąć. Kiedy nie mogę się wspiąć, klękam.

Kiedy nie mogę zbudować obserwatorium, stawiam ołtarz. Jakże bezcelowe jest marzenie o naszym wiecznie biegnącym równoległym rozumieniu nieskończonego Boga. Jego wiedza jest dla nas zbyt cudowna.

Jest wysoko. Nie możemy do niego dotrzeć. Oczywiście aluzja do Psalmu 139.

Po drugie, dzielimy się ewangelią, jak podkreślił misjonarz baptystów William Carey, cytując, że nasz błogosławiony Pan wymagał od nas modlitwy, aby Jego królestwo nadeszło, a Jego wola spełniła się na ziemi, tak jak w niebie. Przystoi nam nie tylko wyrażać nasze pragnienie tego wydarzenia słowami, ale także używać wszelkich zgodnych z prawem metod, aby szerzyć wiedzę o Jego imieniu. Spodziewajcie się wielkich rzeczy.

Podejmujcie wielkie próby. Czy dobroć sprawy, obowiązki spoczywające na nas jako stworzeni Boga i chrześcijan, oraz ginący stan naszych bliźnich nie wzywają nas głośno do podejmowania ryzyka i wykorzystywania wszelkich uzasadnionych wysiłków dla ich dobra. Doktryna wyboru, zamiast utrudniać ewangelizację, jeśli jest właściwie rozumiana w świetle całościowej nauki Biblii, motywuje nas do głoszenia ewangelii, abyśmy mogli dotrzeć do ludzi z przestaniem zbawienia, w które muszą uwierzyć, aby zostać zbawionymi.

Następnym tematem jest powołanie. Po bardzo krótkim podsumowaniu biblijnym chcemy zbadać systematyczne formuły powołania, które odróżniają powołanie jako zaproszenie ewangeliczne od powołania jako wezwania performatywnego,

skutecznego wezwania. Powołanie jest często używane do identyfikacji czyjegoś imienia lub do oznaczenia zaproszenia danego komuś.

Zatem powołanie jest szeroko używane w obu testamentach. Jednak termin ten może odnosić się konkretnie do powołania Bożego, zarówno powołania ewangelicznego, które zaprasza ludzi do wiary w Jezusa, jak i skutecznego powołania, poprzez które Bóg działa poprzez powołanie ewangeliczne, aby doprowadzić ludzi do zbawienia. Powołanie ewangeliczne jest zamierzone przez Boga, aby dotrzeć do każdego bez dyskryminacji.

Jest to wezwanie dla każdego, kto uwierzy ewangelii. Skuteczne wezwanie lub efektywne wezwanie jest wydawane przez samego Boga, suwerennie, jak On wybiera, poprzez wezwanie ewangeliczne. Nazywa się je skutecznym lub skutecznym wezwaniem, ponieważ Bóg je wydaje, a ludzie odpowiadają na to wezwanie.

Bóg używa powołania ewangelicznego w skutecznym powołaniu poprzez powołanie ewangeliczne, aby doprowadzić ludzi do zbawienia. Zbawienie jest dziełem Boga zarówno w jego darmowej uniwersalnej ofercie ewangelii, jak i jego skutecznym powołaniu. Powołanie było krótkim biblijnym podsumowaniem sposobu, w jaki czasownik powołanie i rzeczownik powołanie są używane w obu testamentach.

To za krótkie, ale jest. Powołanie, systematyczne formuły. Powołanie ludzi przez Boga do zbawienia jest godnym uwagi i zbyt często pomijanym tematem soteriologii, doktryny zbawienia.

To powołanie ma dwa aspekty. Powołanie ewangeliczne jest uniwersalne. Kościół ma głosić ewangelię bez rozróżnienia wszystkim ludziom.

Jeśli w imię kalwinizmu jakkolwiek kościół lub osoba tego nie robi, po prostu jest nieposłuszna Słowu Bożemu. I nazwałbym to, jak kościół historycznie to nazywał, hiperkalwinizmem. Pismo naucza, a doświadczenie pokazuje, że nie wszyscy, którzy słyszą ewangelię, wierzą w Chrystusa.

Bóg pociąga do odpowiedzialności tych, którzy odmawiają wiary, za ich niewiarę. Jana 3.18, Bóg nie posłał swego syna na świat, aby potępił świat, ale aby świat został przez niego zbawiony. Kto w niego wierzy, nie będzie potępiony, ale kto nie wierzy, Jana 3.18, już jest potępiony, ponieważ nie uwierzył w imię jedyne syna Bożego.

Ten fragment używa języka wyroków dnia ostatecznego, potępienia i nie potępienia, lepiej rozumianego jako potępienie i usprawiedliwienie. Jan nie używa tego słowa, ale to jest koncepcja. Wydarzenia te należą do dnia ostatecznego, ale już się spełniły; to znaczy, temat wiecznych przeznaczeń istot ludzkich.

Ten temat jest zarówno już, jak i jeszcze nie. Już teraz, w głoszeniu ewangelii, na podstawie reakcji ludzi, ludzkość jest podzielona na dwie grupy: tych, którzy nie są potępieni i tych, którzy są, a ostatni dzień potwierdzi tę dyskryminację. Oczywiście ludzie słyszący ewangelię teraz mogą przejść, jak gdyby, od tych, którzy nie są potępieni, do tych, którzy są potępieni, od tych, którzy są potępieni, do tych, którzy nie są potępieni ani usprawiedliwieni, ponieważ wierzą w Pana Jezusa Chrystusa.

Ludzie są pociągani do odpowiedzialności za swoją niewiarę. W Ewangelii Jana 8:24 czytamy, że powinienem zostać przy trzech raz jeszcze, w Ewangelii Jana 3:36, kto wierzy w Syna, ma życie wieczne. Kto zaś nie słucha Syna, nie ujrzy życia, lecz gniew Boży ciąży na nim.

Niewiara jest winna biblijnie, jest to oczywiste. Jana 8:24, Jezus mówi Żydom, którzy mu się sprzeciwiają: Powiedziałem wam, że pomrzecie w grzechach swoich, bo jeśli nie uwierzycie, że Ja jestem, że Ja jestem tym, za którego się uważam, pomrzecie w grzechach swoich. 2 Tesaloniczan 1:8 mówi o powrocie Chrystusa, który wymierzy karę tym, którzy nie znają Boga, i najwyraźniej chodzi o tę samą grupę, nawet tych, którzy nie są posłuszni ewangelii Pana Jezusa.

Pan Jezus objawi się z nieba, 2 Tesaloniczan 1:7, z potężnymi aniołami w płomienistym ogniu, wymierzając karę tym, którzy nie znają Boga i tym, którzy nie są posłuszni ewangelii naszego Pana Jezusa Chrystusa. Posłuszeństwo ewangelii? Tak, ewangelia jest przykazaniem. Jeśli jej przestrzegasz, wierzysz ewangelii.

Jeśli nie będziesz mu posłuszny, nie uwierzysz mu. Zarówno Paweł, jak i Piotr używają tego rodzaju terminologii. Będą cierpieć karę wiecznego zniszczenia z dala od obecności Pana i od chwały Jego mocy, gdy przyjdzie w tym dniu, aby zostać uwielbionym w swoich świętych i być podziwianym przez wszystkich, którzy uwierzyli.

Bóg pociąga do odpowiedzialności tych, którzy odmawiają wiary, za ich niewiarę. 1 Jana 5 naucza tego samego. Każdy, kto wierzy w Syna Bożego, ma świadectwo w sobie.

Kto nie wierzy Bogu, uczynił Go kłamcą, bo nie uwierzył świadectwu, które Bóg złożył o swoim Synu. A to jest świadectwo, że Bóg dał nam życie wieczne, a to życie jest w Jego Synu. Kto ma Syna, ma życie.

Kto nie ma Syna Bożego, nie ma życia. Pismo mówi więc tutaj o posiadających i nieposiadających. Nie sława ani majątek ich wyróżniają, ani sprawność sportowa czy bogactwo.

Kto ma Syna Bożego jako Zbawiciela, ma życie wieczne. Kto Go nie ma, nie ma życia, które naprawdę się liczy, czyli życia wiecznego. Pismo Święte potwierdza prawdziwą ludzką odpowiedzialność, a jednocześnie naucza absolutnej boskiej suwerenności.

Tak więc, wraz z powołaniem ewangelicznym, istnieje skuteczne powołanie, przez które Bóg przyciąga niektórych do zbawienia w Chrystusie. Bóg wydaje swoje skuteczne powołanie poprzez powołanie ewangeliczne. Tradycyjnie te dwa aspekty powołania były nazywane odpowiednio powołaniem zewnętrznym i powołaniem wewnętrznym.

Chcę konstruktywnie skrytykować tę terminologię. Wszyscy słyszą ewangelię, przestanie zbawienia poza nimi. Ponownie uderza w ich uszy, jeśli chrześcijanie wykonują swoją pracę.

To jest zewnętrzne powołanie, ale tylko niektórzy są zbawieni. Ci otrzymują wewnętrzne, skuteczne powołanie Boga do zbawienia. Te określenia były jednak nieco mylące, ponieważ można je było zrozumieć tak, że niektórzy ludzie otrzymują tylko powołanie zewnętrzne, a niektórzy tylko powołanie wewnętrzne.

W rzeczywistości jednak wewnętrzne wywołanie działa poprzez zewnętrzne wywołanie. Dlatego lepsze nazwy to zewnętrzne wywołanie i zewnętrzne ukośne wewnętrzne wywołanie. Jeszcze lepsze są jednak nazwy gospel call i effective call.

Pierwszy mówi o powołaniu jako zaproszeniu ewangelicznym. Powołanie ewangeliczne powinno być skierowane do wszystkich, do każdego. Nie jesteśmy Bogiem.

Nie wybieramy ludzi do zbawienia. Nie umieramy na krzyżu i nie zmartwychwstajemy, i nie wzywamy skutecznie ludzi do zbawienia. My promiskuitycznie, jak mówią kanony Dort, wzywamy każdego, kto chce do zbawienia.

Oferowanie ewangelii każdemu swobodnie, ale ufając Bogu, że zadziała poprzez to ewangeliczne powołanie z jego tajemniczym wewnętrznym suwerenem, jest skutecznym lub efektywnym powołaniem. Pierwsze ewangeliczne powołanie mówi o powołaniu jako zaproszeniu ewangelicznym. Drugie skuteczne powołanie, skuteczne powołanie mówi o powołaniu jako performatywnym wezwaniu.

Więcej o tym za chwilę. Wezwanie jako zaproszenie do ewangelii. Aby umieścić te nauki w szerszej biblijnej perspektywie, kontynuujemy systematyzację, zauważając, że Bóg nie znajduje przyjemności w osądzie zagubionych osób.

Jak prorok Ezechiel oświadcza, Ezechiel 18:23, czyż mam upodobanie w śmierci niegodziwego? To jest deklaracja Pana Boga. Zamiast tego, czyż nie mam upodobania, gdy odwraca się od swoich dróg i życia? Ponownie, Wyjścia 18:23 i

przepraszam Ezechiela 18:23, a ten sam prorok widzi 33:11 Ezechiela, Nie mam upodobania w niczyjej śmierci. To jest deklaracja Pana Boga.

Więc pokutujcie i żyjcie Ezechiel 33:11. Dlatego Izajasz oświadcza, nawróćcie się do mnie i bądźcie zbawieni, wszystkie krańce ziemi, bo Ja jestem Bogiem i nie ma innego. Izajasz 45:22. Stary Testament w ten sposób oświadcza, że Bóg pragnie zbawić grzeszników. Jaki piękny werset w Izajaszu.

Nawróćcie się do mnie i bądźcie zbawieni, wszystkie krańce ziemi, mówi Pan, bo Ja jestem Bogiem i nie ma innego. Izajasz 45:22. Niechętna misja Jonasza do Niniwy również pokazuje serce Boga. Jak wyznaje prorok, cytuję, dlatego w pierwszej kolejności uciekłem do Tarsu.

Wiedziałem, że jesteś łaskawym i współczującym Bogiem, powolnym do gniewu, obfitującym w wierną miłość i tym, który żałuje zsyłania nieszczęść. Jonasz 4:2. Jonasz uciekł, ponieważ bał się, że Bóg okaże współczucie politycznym wrogom Jonasza. Ojej.

Piotr w Nowym Testamencie przekazuje to samo przesłanie w 2 Piotra 3:9. Pan jest cierpliwy względem was, nie chcąc, aby ktokolwiek zginął, ale aby wszyscy przyszli do pokuty. Jezus i jego apostołowie głoszą powołanie ewangeliczne w Nowym Testamencie. Jest to szczere pragnienie ze strony Boga i kaznodziejów, aby grzesznicy pokutowali, wierzyli i zostali zbawieni.

Arminianie na Synodzie w Dort oskarżyli Kościół Reformowany o fałszywe twierdzenie, że oferta ewangelii, powołanie ewangeliczne, było szczerą ofertą ze strony Boga. Tak, jest to szczerza oferta ze strony kaznodziejów. Wierzmy, że wy, nasi bracia kalwińscy, chcecie zobaczyć zbawionych ludzi, ale nie widzimy, jak w ogóle pasuje do waszej teologii twierdzenie, że jest to również pragnienie ze strony Boga.

Wierzysz w całkowite zepsucie, tak jak my, w całkowitą niezdolność ludzi do zbawienia, ale wierzysz również w bezwarunkowe wybranie, tak jak my nie, w ograniczone lub szczególne zadośćuczynienie, którego nie wierzymy, i w nieodpartą łaskę, której nie wierzymy. Jak możesz w ogóle tak twierdzić? Kalwiniści w Dort byli niewzruszeni. Biblia naucza obu tych rzeczy.

Absolutna suwerenność Boga i zbawienie, o czym świadczy Jego bezwarunkowe wybranie, szczególne zadośćuczynienie i nieodparta łaska Ducha Świętego, ale z drugiej strony jasno i w wielu miejscach naucza, że ewangelia ma być oferowana za darmo i że pragnienie zbawienia ludzi jest prawdziwe nie tylko dla kaznodziei, ale i dla samego Boga. Wezwanie ewangeliczne jest szczerym pragnieniem Boga i kaznodziejów, aby grzesznicy pokutowali, wierzyli i zostali zbawieni. Przypuszczam, że poprosiłbym moich teologicznych oponentów, aby okazali mi tę samą miłość bliźniego, którą ja okazuję im.

Jeśli ktoś, kto nie zgadza się z moją teologią, jest niespójny, jest teologicznie niespójny, a jednak wierny Biblii, cieszę się z tego. Nie chciałbym, aby byli bardziej spójni teologicznie i bardziej niewierni Biblii. Niech będą niespójności w ich myśleniu, a my możemy wymyślić kilka dobrych nazw dla niespójności, paradoksów, antynomii, tajemnic, czegokolwiek chcesz.

Cieszę się, że jestem biblijny, a pod koniec dnia bardziej interesuje mnie bycie wiernym Biblii niż bystrym teologicznie, kompletnym lub spójnym, i chciałbym poprosić tych, którzy się ze mną nie zgadzają, aby okazali mi tę samą uprzejmość. Cieszę się, że Peterson jest niespójny w swoim kalwinizmie, jeśli tak to postrzegasz, ale wierzy Biblii, gdy mówi, że gdy mówi, że Bóg pragnie zbawienia zgubionych i że oferta ewangelii jest szczerą ofertą z jego strony, jak również z strony kaznodziejów. My i Pan chcemy, aby grzesznicy pokutowali, wierzyli i zostali zbawieni.

Polega to na dzieleniu się ewangelią i jej zaproszeniem i obietnicami. Jak sama nazwa wskazuje, to powołanie obejmuje ewangelię. Jesteśmy zgubieni i nie możemy sami się zbawić.

Syn Boży umarł i został wskrzeszony, aby odkupić grzeszników, a przez wiarę w niego jesteśmy zbawieni. Ewangelia zawiera zaproszenie, a jeśli ktoś słyszy te słowa i nie zna Chrystusa, szczerze zachęcamy cię, abyś zaufał tylko Jezusowi w kwestii zbawienia. Nie możesz zbawić się sam.

Ewangelia wzywa do pokory wiary, oderwania wzroku od moich własnych wysiłków na Pana Jezusa Chrystusa, który sam jeden może zbawić, i zaufania Jemu, Jego śmierci i zmartwychwstaniu jako jedynemu sposobowi, aby Bóg mi przebaczył i dał mi życie wieczne. Ewangelia zawiera zaproszenie, prosząc ludzi, aby zaufali tylko Chrystusowi dla zbawienia. Ewangelia zawiera obietnice, życie wieczne i przebaczenie grzechów dla każdego, kto wierzy.

Wiele tekstów biblijnych zawiera ewangelię. Jana 6:40, to jest wola mojego ojca, aby każdy, kto widzi syna i wierzy w niego, miał życie wieczne, a ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym. Jana 6:40.

Dzieje Apostolskie 16:31. Uwierz w Pana Jezusa Chrystusa, a zostaniesz zbawiony, ty i twoja rodzina, twój dom. Galacjan 2:16.

Człowiek nie jest usprawiedliwiony z uczynków prawa, ale przez wiarę w Jezusa Chrystusa. I my sami uwierzyliśmy w Chrystusa Jezusa. Stało się tak, abyśmy zostali usprawiedliwieni z wiary w Chrystusa, a nie z uczynków prawa, ponieważ z uczynków prawa żaden człowiek nie będzie usprawiedliwiony.

Ponownie, Galacjan 2:16. Hebrajczyków 9:11 i 12. Chrystus ukazał się jako arcykapłan dóbr przyszłych i wszedł na zawsze do miejsca najświętszego przez własną krew, dokonawszy wiecznego odkupienia.

Hebrajczyków 9:11 i 12. Bóg chce, aby ewangeliczne powołanie było powszechne i docierało do wszystkich bez dyskryminacji. Bóg kocha grzeszny świat i dał swego syna, aby go uratować. Jana 3:16 i 17.

Jezus wylał swoje serce na uparte odrzucenie proroków Boga i Jego samego przez Jerozolimę. Mateusza 23:37. Jezus ubolewał: O Jerozolimo, Jerozolimo, miasto, które zabijasz proroków i kamienujesz tych, którzy są do niego posłani, ile razy chciałem zgromadzić twoje dzieci, jak kokosz zbiera swoje pisklęta pod skrzydła, a nie chcieliście. To znaczy, Jezus zwraca się do grzeszników z darmową ofertą ubolewania, że Jerozolima nie przyjęła jego darmowej oferty Boga. Jak to pasuje do słów Jezusa w Ewangelii Mateusza 11 po głoszeniu i czynieniu cudów w miastach galilejskich, które nie uwierzyły? Mówi: Dziękuję Ci, Ojczy, Panie nieba i ziemi.

Mateusza 11:25 że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je małym dzieciom. Tak, Ojczy, bo taka była Twoja łaska. Wszystko zostało mi przekazane przez mojego ojca i nikt nie zna syna, tylko ojciec, i nikt nie zna ojca, tylko syn i każdy, komu syn zechce go objawić.

Jak Jezus może ich obwiniać za ich niewiarę, a potem mówić, że musi suwerennie objawić Ojca grzesznikom? Nie wiem, ale obaj są nauczani. Następną rzeczą, którą mówi, jest to: Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie.

Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode mnie, bo jestem pokorny i cichy sercem. Jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a brzemień moje lekkie.

Pismo konsekwentnie łączy obok siebie absolutną boską suwerenność i autentyczną ludzką odpowiedzialność. Nie do końca rozumiem, jak to działa, ale się temu poddaję. Przyjmuję to jako naukę słowa Bożego i uznaję za trzecią biblijną tajemnicę.

Chcę być ostrożny. Definiuję tajemnice jako biblijnie objawione prawdy, które są zarówno konieczne, jak i których istoty ludzkie, skończone, ograniczone, nawet zbawione istoty ludzkie nie są w stanie złożyć w całość w sposób doskonały. Dwoma najważniejszymi są doktryna Trójcy.

Bóg jest jeden. Bóg jest trój. Wiem, że staramy się unikać filozoficznej niespójności, inaczej definiując jedność i tróję .

Zgadzam się całkowicie. Oba są biblijne pod koniec dnia. Jednak potwierdzamy, że Bóg jest jeden, jeden Bóg, który wiecznie istnieje w trzech osobach.

Wykluczamy i odrzucamy herezje, ustalając parametry, ale nie możemy w pełni wyjaśnić, w jaki sposób Bóg jest jeden i trójjedyny. To samo dotyczy osoby Chrystusa. W swoim wcieleniu jest zarówno Bogiem, jak i człowiekiem w jednej osobie.

Potwierdzamy te prawdy. Wykluczamy herezje, ustalając tym samym parametry, i w ten sposób nadajemy sens dużej części Biblii, ale nie możemy jej w pełni zrozumieć. Te dwie tajemnice, antynomie i paradoksy, są wyraźnie biblijne i są niezbędne dla wiary chrześcijańskiej.

Zaprzecz jednemu z nich, a jesteś zgubiony. Trzecie, czyli pogląd, że absolutna boska suwerenność i prawdziwa ludzka odpowiedzialność, rozliczalność i wina są ze sobą zgodne, nie jest konieczne do zbawienia. Ale rozumiem, że jest to w takim samym stopniu nauka Biblii, jak dwa poprzednie.

Nie jest to tak ważne jak one, ale jest równie tajemnicze, gdy te rzeczy są ze sobą zestawione. Łukasza 22:22. Syn Człowieczy odchodzi, jak zostało postanowione.

Bóg zadekretował śmierć swego syna, ale biada temu człowiekowi, który go zdradzi. Judasz jest odpowiedzialny i winny za zdradę swego pana. Poczekaj chwilę.

Bóg to zadekretował. To czyni Judasza pionkiem, prawda? Nie. Judasz dobrowolnie zdradził Chrystusa, prawda? Tak.

To znaczy, że Bóg dostosował swoje plany. Nie, to nieprawda. Oba są prawdziwe.

Bóg jest odpowiedzialny. Judasz nie jest pionkiem. Judasz jest winny.

Nie zmienił planu Boga. Nie możemy w pełni zrozumieć, w jaki sposób zdrada Chrystusa jest zarówno wypełnieniem wiecznego planu Boga, jak i nagannym czynem odpowiedzialnego człowieka. Niemniej jednak jest to w jednym oddechu z ust Jezusa, jednym zdaniem.

Jezus otwiera szeroko ramiona do Jerozolimy, miasta, które Bóg wybrał dla swojego imienia, miasta, które zabijało proroków i odrzucało ich przesłanie raz po raz. Otwiera jednak szeroko ramiona, zapraszając zmęczonych i obciążonych, aby przyszli do Niego po resztę zbawienia. Mateusza 11:28.

Nakazuje swoim naśladowcom, aby czynili uczniów ze wszystkich narodów. Mateusza 28:19. Apostołowie głoszą to samo przesłanie, cytując: Bóg teraz nakazuje wszystkim ludziom wszędzie, aby się nawrócili.

Dzieje Apostolskie 17, 30 i 31. Bóg nie tylko nakazuje grzesznikom, aby się nawrócili, ale także błaga ich, aby to uczynili. Czyni to za pośrednictwem swoich apostołów, w tym Pawła, cytując: Bóg apeluje za pośrednictwem nas.

2 Koryntian 5:20. Błagamy w imieniu Chrystusa, pojednajmy się z Bogiem. 2 Koryntian 5:20.

Bóg czyni swoje wezwanie przez nas, apostołów i w sposób pochodny przez kaznodziejów ewangelii od tamtego czasu. Błagamy w imieniu Chrystusa o pojednanie z Bogiem. Ewangelia jest przykazaniem.

Bóg nakazuje swoim stworzeniom wierzyć. Ewangelia reprezentuje serce Boga. Kaznodzieje błagają ludzi, aby odwrócili się od swoich grzechów i uwierzyli w Chrystusa.

Chociaż nie wszyscy, którzy usłyszą wezwanie ewangelii uwierzą i zostaną zbawieni, wezwanie ewangelii jest konieczne do zbawienia. Paweł oferuje najbardziej obszerne i wyraźne nauczanie na ten temat w Rzymianach 10:8 do 17. To jest przesłanie wiary, które głosimy.

Jeśli wyznasz ustami, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu, że Bóg wskrzesił Go z martwych, będziesz zbawiony. Jeden wierzy sercem, co prowadzi do sprawiedliwości, a drugi wyznaje ustami, co prowadzi do zbawienia. Pismo mówi, że każdy, kto w Niego wierzy, nie będzie zawstydzony, ponieważ nie ma rozróżnienia między Żydem a Grekiem, ponieważ ten sam Pan wszystkich hojnie błogosławi wszystkich, którzy Go wzywają.

Bo każdy, kto wzywa imienia Jego, będzie zbawiony. Jakże więc mogą wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? I jak mogą uwierzyć, nie słysząc o Nim? I jak mogą usłyszeć, jeśli nie ma głosiciela? I jak mogą głosić, jeśli nie zostali posłani, jak napisano? Jak piękne są stopy tych, którzy przynoszą dobrą nowinę. Ale nie wszyscy posłuchali ewangelii.

Bo Izajasz mówi: Panie, któż uwierzył naszemu słowu? A więc wiara rodzi się z tego, co się słyszy, a to, co się słyszy, przychodzi przez wieść o Chrystusie. Rzymian 10:8 do 17, Biblia Christian Standard. Jedyną drogą do zbawienia jest słuchanie wieści o ukrzyżowanym i zmartwychwstałym Chrystusie, werset 17, i wyznawanie Jego panowania, werset 8. Podobnie Paweł podkreśla, cytując, Nie wstydę się ewangelii, bo jest ona mocą Bożą ku zbawieniu dla każdego, kto wierzy, najpierw dla Żyda, potem dla Greka.

To jest oferta ewangelicznego wezwania dla każdego, kto przyjdzie. Wezwanie jako skuteczne wezwanie, skuteczne wezwanie, performatywne wezwanie. Teoria aktów mowy, o której wiem bardzo mało, rozróżnia lokucję, illokucję i perlokucję.

Lokucja jest stwierdzeniem. Illokucja ma związek z celem osoby, która wypowiedziała to stwierdzenie, a perlokucja ma związek z rezultatami tego stwierdzenia. Powołanie jest używane w Piśmie Świętym na inne sposoby oprócz powołania ewangelicznego.

Jest używany jako wezwanie performatywne. To znaczy, kiedy Bóg wzywa wewnątrz i nadprzyrodzenie, wezwanie działa. Wezwanie jest słyszane.

W skutecznym powołaniu Bóg działa wewnątrz i tajemniczo przez swojego ducha w życiu wielu, którzy słyszą powołanie ewangeliczne, aby przyciągnąć ich do zbawczej wiary w jego syna. Powołania są ze sobą powiązane. Ewangelia jest potężna, Rzymian 1:16. Podobnie jak nasiono, które zapuszcza korzenie, Mateusza 13:1 do 23, Jakuba 1:18, 1 Piotra 1:22 do 25, duch potężnie używa ewangelii, aby umożliwić wiarę.

Oba powołania są w działaniu w Dziejach Apostolskich 13:48 i 49. Po tym, jak Paweł i Barnaba odwrócili się od Żydów do pogan, Łukasz donosi, że gdy poganie to usłyszeli, radowali się i czcili słowo Pańskie. I wszyscy, którzy zostali przeznaczeni do życia wiecznego, uwierzyli, Dzieje Apostolskie 13:48. Nierozerwalnie splecione są ze sobą wolna oferta ewangelii apostołów, Boży plan zbawienia i autentyczna wiara ze strony słuchacza.

Jeśli poszerzymy naszą perspektywę na boską stronę, zobaczymy, że Pismo łączy nasze bycie wybranym w wieczności z naszym powołaniem w czasie, jak mówi Matthew Ebenezer z Indii. To z ESV Global Study Bible, Matthew Ebenezer, The Great Truths of the Bible, strona 1881. Robiłem to wcześniej, ale to jest w pewnym sensie nowy kontekst.

Bóg skutecznie wzywa swój lud poprzez powołanie ewangeliczne. Tych, których przeznaczył, Rzymian 8:30, również powołał. A tych, których powołał, również usprawiedliwił.

Tych, których usprawiedliwił, tych i uwielbił. Rzymian 9:23-24, cóż jeśli Bóg to uczynił, aby dać poznać bogactwo swojej chwały na przedmiotach miłosierdzia, które z góry przygotował ku chwale, nawet nas, których i powołał, nie tylko spośród Żydów, ale i spośród pogan? Paweł łączy Boże wybieranie przedmiotów miłosierdzia, Boga, boskiego garncarza, który tworzy przedmioty miłosierdzia, ze swoim powołaniem Żydów i pogan z pierwszego wieku przez ewangelię Chrystusa, skutecznie przez ewangelię Chrystusa, więc ewangelia działa w ich przypadkach.

Powinniśmy dziękować Bogu, 2 Tymoteusza, 2 Tesaloniczan 2:13-14, 2 Tesaloniczan 2:13-14, powinniśmy zawsze dziękować Bogu za was, mówi Paweł, bracia i siostry umiłowani przez Pana, ponieważ Bóg od początku wybrał was do zbawienia przez uświęcenie w Duchu i przez wiarę w prawdę. Powołał was do tego przez naszą ewangelię, abyście dostąpili chwały naszego Pana Jezusa Chrystusa. Kiedy Bóg

skutecznie powołuje ludzi przez powołanie ewangeliczne, przynosi zarówno krótkoterminowe, jak i długoterminowe rezultaty.

W krótkim okresie Bóg zamierza, aby skuteczne powołanie przyniosło życie godne pochwały. Efezjan 4:1, Ja, więzień w Panu, napominam was, abyście postępowali w sposób godny powołania, do którego zostaliście powołani. Przypomina mi to ważną zasadę, której nauczył mnie DA Carson wiele lat temu w artykule, który napisał w książce zatytułowanej Scripture and Truth, którą, jak sądzę, współredagował.

W tym czasie nauczył nas, że musimy zwracać uwagę na funkcję Pisma Świętego. Zachwyciło mnie i od tamtej pory jestem nim zauroczony. Nie wystarczy wiedzieć, czego uczy Biblia, powinniśmy również ciężko pracować, aby zrozumieć, dlaczego naucza tego, czego naucza.

Teraz nie ograniczam zastosowań do tego, ale myślę, że powinniśmy zacząć od nich. To znaczy, jeśli możemy zrozumieć, dlaczego Bóg dał ten werset, paragraf, księgę Biblii lub tę naukę, tę doktrynę, a następnie w modlitwie i w postudze, kaznodzieja ten werset, paragraf, rozdział, księgę lub doktrynę w kierunku tych celów, dla których Bóg mówi, że ją dał, jest w tym moc. Duch Święty błogosławi słowo, aby wyprodukować to, co Bóg powiedział, że chce, aby zostało zrobione.

Tutaj Paweł mówi: „Namawiam was, abyście postępowali godnie powołania, do którego zostaliście powołani”, List do Efezjan 4:1. Nie tylko jesteśmy uczeni powołania, aby odróżniać ewangelię od skutecznego powołania, myślę, że tak, ale mamy żyć dla Boga jako ci, którzy zostali powołani i którzy postępują w sposób właściwy, godny tego, właściwy, godny tego powołania, co oczywiście popycha nas do wielkiego polegania na łasce Boga i Ducha Świętego. Konkretnie, Bóg chce, aby Jego powołanie produkowało, jak pokażą poniższe wersety, wolność w naszym życiu, harmonię z innymi wierzącymi, świętość przed Bogiem i ludźmi oraz gotowość do cierpienia dla ewangelii w życiu Jego ludu. Wolność, List do Galatów 5:13, zostaliście powołani do wolności, bracia i siostry, tylko nie używajcie tej wolności jako okazji dla ciała, ale służcie sobie nawzajem w miłości.

Bóg powołał nas, abyśmy nie żyli w sposób grzeszny, ale abyśmy żyli dla Niego i służyli innym wierzącym. Kolosan 3:15, harmonia, pokój, harmonia. Niech pokój Chrystusowy, do którego jesteście powołani w jednym ciele, rządzi waszymi sercami.

Ten werset przypomina mi nauczanie hermeneutyki lata temu, a studenci wiedzieli, że próbują ich oszukać. Próbowałem im pokazać, jak nasze wstępne zrozumienie, jak nasze uwarunkowania kulturowe wpływają na nasze rozumienie Biblii. I powiedziałem, napiszcie własnymi słowami znaczenie tego wersetu, aby pokój Chrystusa rządził w waszych sercach.

I niezmiennie, pisali, Bóg chce, abyśmy mieli pokój w sercach i się nie martwili. I to prawda; to biblijna prawda i bardzo amerykańskie zastosowanie. Ale werset nie mówi o naszych sercach i naszym indywidualnym dobrostanie.

Sam werset mówi: niech pokój Chrystusa, do którego zostaliście powołani w jednym cielem, rządzi waszymi sercami. To werset zbiorowy. Mówi o pokoju, a nie o tym, co przekracza nasze serca. To jest biblijne, ale nie tutaj.

Mówi o harmonii wśród współbraci i sióstr. Kolosan 3.15, i niech pokój Chrystusa rządzi w waszych sercach. Było tak, jakby werset po prostu się tam zatrzymał, moi drodzy studenci, do czego zostaliście powołani, rzeczywiście zostaliście powołani w jednym cielem.

Tak, Bóg chce, abyśmy mieli pokój w naszych sercach. Filipian 4, 6 i 7. Ale tutaj mówi o tym, że Bóg powołał nas do zbawienia w Chrystusie, co skutkuje naszym dążeniem do jedności kościoła, pokoju i harmonii z innymi wierzącymi w Chrystusa. 1 Tesaloniczan 4.7, Bóg nie powołał nas do nieczystości, ale do życia w świętości.

Porównaj 2 Tymoteusza 1:9. 1 Piotra 2:21, więc to, co próbuję powiedzieć, to to, że jeśli zwrócimy uwagę na funkcję doktryny powołania, to nie jest ona zamierzona przez Boga, nawet przede wszystkim, aby rozstrzygać debaty teologiczne. Chociaż myślę, że dobrze jest mieć zaufanie do Boga, który wzywa performatywnie i wewnętrznie, i skutecznie poprzez zewnętrzne powołanie, nasza pewność nie leży w wolnej woli ludzi, ale w Bogu, który działa poprzez swoje słowo. Ale Bóg chce, aby powołanie dawało wolność, harmonię, świętość, a nawet gotowość do cierpienia.

1 Piotra 2:21, zostaliście do tego powołani, ponieważ i Chrystus cierpiał za was, zostawiając wam przykład, abyście w nim cierpieli, idźcie jego śladami. 1 Piotra 2:21, oprócz krótkoterminowych efektów, Bóg zamierza również, aby jego powołanie miało chwalebne długoterminowe efekty w życiu wierzących. Efezjan 1:18, Modlę się, aby oczy waszego serca zostały oświecone, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja jego powołania.

To jest nadzieja życia wiecznego. To jest nadzieja życia wiecznego i zmartwychwstałych ciał na nowej ziemi. 2 Tesaloniczan 2:14, powołał was do tego przez naszą ewangelię, abyście dostąpili chwały naszego Pana Jezusa Chrystusa.

To jest cel, do którego Bóg nas powołał, uzyskanie chwały Chrystusa. Z pewnością motywuje nas to teraz do kochania Go, do oddawania Mu czci, do życia dla Niego całym sercem. Hebrajczyków 9:15, Jezus jest pośrednikiem nowego przymierza, aby ci, którzy są powołani, otrzymali obietnicę wiecznego dziedzictwa.

We wszystkich tych fragmentach Bóg łączy powołanie nie tylko z chrześcijańskimi obowiązkami i powinnościami, jak właśnie widzieliśmy, ale także z eschatonem, z

naszą ostateczną nadzieją. Jest to dane, aby zachęcić nas do życia dla Pana. 1 Piotra 3:8-9, zostaliście do tego powołani, abyście odziedziczyli błogosławieństwo.

1 Piotra 5:10, Bóg wszelkiej łaski, który was powołał do wiecznej swojej chwały w Chrystusie, sam was przywróci, utwierdzi, wzmocni i podtrzyma, gdy trochę pocierpicie. 1 Piotra 5:10, Bóg wszelkiej łaski powołał nas do wiecznej swojej chwały w Chrystusie. Alleluja.

Na tym kończymy ten wykład i zaczynamy następny, jeśli Pan pozwoli, na temat doktryny odrodzenia.

To dr Robert Peterson i jego nauka o zbawieniu. To sesja 9, Election, Systematic Formulations, Numer 4: Wiara, Ewangelia i Powołanie

.